

‘ஏழிசை வேந்தன்’ கண்ணன்

‘அமுதம் தேனும் எங்கள் விருந்து – உங்கள் அனைவருக்கும் அள்ளி அள்ளித் தரும் விருந்து...’ என்ற மேற்கத்திய இசைக்கோர்வையுடன் (Western Fusion) திரை விலகிய போது மைதானம் நிரம்பி மக்கள் வீதிகளில் நின்றவாறு கண்ணனின் அந்த ‘அமுதம் தேனும்’ என்ற இசை நிகழ்ச்சியைக் கேட்டுக் கொண்டனர். இது 1977இல் அரியாலை காசிப்பிள்ளை அரங்கில் நிகழ்ந்தது.

“கோயில் என்ற கோயிலெல்லாம் கும்பிட்ட நாங்கள்...”, “பூமியை நம்பிப் புத்திரரைத் தேடிவந்தோம்...”, “அரிசிப் பொதியோடு வந்தீரோ தம்பி...”, “எத்தனை நாட்கள் இப்படிப் போயின நீங்கள் எழுந்திடுவீர்...” போன்ற மண்ணின் உணர்வுகளைத் தட்டியெழுப்பும் பாடல்களுடன் பட்டி தொட்டிகள் எல்லாம் மேடையேறிய ‘மண் சுமந்த மேனியர்’ நாடகப் பாடல்களை யாரும் இலகுவில் மறந்துவிட முடியாது. இந்தப் பாடல்களுக்கு இசையமைத்தவர் கண்ணன் அவர்கள்.

“செந்தமிழால் உந்தனுக்கு மாலை தொடுத்தேன்...”, “தேடியில் காலையிலே நானமுத வேளையிலே...”, “பன்னிரண்டு கண்ணிருந்தும் பார்க்கவில்லையே...” என்ற வர்ணராமேஸ்வரன் பாடிய ‘நல்லை முருகன் பாடல்கள்’ இசைத்தட்டிலுள்ள நெஞ்சை உருக்கும் பதினொரு பாடல்களின் மெட்டுக்களுக்குச் சொந்தக்காரர்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மாவீரர் தினத்தில் துயிலும் இல்லப் பாடலாக ஒலிக்கும் “தாயகக் கணினில்...”, “சந்தனப் பேழைகளே...” என்ற பாடலைக் கேட்டுக் கண்கலங்காதவர்களே இல்லை எனும் அளவுக்கு நெஞ்சைப் பிழிந்துவிடும் அந்த சோக கீதத்துக்கு இசையமைத்தவரும் கண்ணன் அவர்கள்.

இவ்வாறு சினிமாப்பாடல்கள், மெல்லிசை, திரையிசை, நாடகமேடைப் பாடல்கள், மண்ணின் பாடல்கள் என்று இசையே வாழ்வாகவும், வாழ்வே இசையாகவும் வாழ்ந்து வரும் ஒரு மாபெரும் இசைக் கலைஞனைப் பதிவு செய்வதில் ஆழத்து முத்துக்கள் பெருமை கொள்கிறது.

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, மேடையில் குந்தியிருந்து எக்கோடியன் வாசித்தபடி ‘கண்ணன் கோஷடி’ இசைநிகழ்ச்சிகள் நடத்தியதிலிருந்து ‘சூட்’ அணிந்தவாறு நின்றபடி

- ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் -

ஓகன் வாசித்து இசைநிகழ்ச்சிகள் நடத்தியது வரை நேரில் அவரது அபரிதமான வளர்ச்சியைப் பார்த்தவன் என்ற வகையிலும் யுகதர்மம் போன்ற பல நாடகங்களின் மெட்டுக்களைக் கேட்டுப் பிரமித்தவன் என்ற முறையிலும், அவரைப்பற்றி எழுதக்கிடைத்தது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருவதோடு, மண்ணின் இசைக்காகப் பல வருடங்கள் துன்பங்களையும், துயரங்களையும், கஷ்டங்களையும் அனுபவித்தவர் என்ற ரீதியில் அவருடன் பேசக்கிடைத்த இந்தச் சந்தர்ப்பம் எனக்கு மனதிறைவையும் தருகிறது.

கண்ணன் அவர்களின் இயற்பெயர் கோபால் கிருஷ்ணன். பெயருக்கு ஏற்றால்தான் ஹார்மோனியம், எக்கோடியன், சித்தார், ஓகன் மற்றும் சாகிய் பாஜா என்ற மைசூர் வாத்தியம் போன்ற இசைக் கருவிகளை வாசிக்கும் விற்பன்னராகி அவர் ஒரு இசைப்பித்தன் ஆனார். மேலும் இவர் கர்நாடக இசை, ஹிந்துஸ்தானி இசை, வாட்டார் இசை, மேலத்தேய இசை ஆகியவற்றில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார்.

கண்ணன் யாழ்ப்பாணம் நாச்சிமார்கோவிலடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் ஆரம்பக் கல்வியை மெதடிஸ் மிஷன் பெரிய புலம் பாடசாலையிலும், உயர்கல்வியை யாழ் இந்துக் கல்லூரியிலும் படித்தார்.

இவரது அப்பா சக்கரபாணி என்ற முத்துக்குமார் அவர்கள் நாடகங்களுக்குத் தபேலா வாசிக்கும் கலைஞனாக விளங்கியவர். அந்நாட்களில் இந்தியாவில் இருந்து வரும் நாத்தல்கலைஞர்கள், நாடகக்கலைஞர்கள் இவரது வீட்டில் தங்குவது வழக்கமாக இருந்தது. இக்கலைஞர்களின் தொடர்பும், செவி வழிப் பயிற்சியும் கண்ணன் அவர்களைத் தானும் ஒரு இசைக்கலைஞனாக வேண்டும் என்ற உந்துதலை ஏற்படுத்தின.

இந்த முயற்சியின் ஒரு படியாக இசைப் புலவர் உடுவில் சண்முகலிங்கம், சிதம்பரம் வீணை கிருஷ்ணமூர்த்தி, சங்கீதபூஷணம் ராஜசிங்கம் ஆகியோரிடம் முறைப்படி கர்நாடக சங்கீதத்தைப் பயின்றார்.

தனது 17வது வயதில் அருமைநாயகம்,

பொன்னம்பலம் ஆகிய நண்பர்களுடன் சேர்ந்து ஒரு இசைக்குழுவை ஆரம்பித்தார். இதுவே ஈழத்தில் உருவாகிய முதல் தமிழ் இசைக்குழுவாகும். அது கண்ணனின் கோஷடி என்று ஆரம்பத்தில் மக்களால் அழைக்கப்பட்டு அதுவே பின்னாளில் கண்ணன் கோஷடி என்று ஆகிவிட்டது. ஆரம்பத்தில் இக்குழுவில் ராதாகிருஷ்ணன் வயலினும் அளவெட்டி சிவபாதம் மிருதங்கமும் வாசித்தனர். “நாதம் கேட்குதடி” புகழ் கிருஷ்ணமூர்த்தியே ஆரம்பப் பாடகராக இருந்தார். பின்னாட்களில் ஸ்ரீனிவாசியானந்தன், அமுதன் அண்ணாமலை, T.R. செளந்தரம், கதிர் சுந்தரலிங்கம், எஸ். ராமச்சந்திரன் ஆகியோர் பாடகர்களாக இணைந்து கொண்டனர்.

“மாணிக்கத் தேரினில் மயில் வந்தது...” என்ற, ஈழத்து இரத்தினம் இயக்கி அமுதன்

அண்ணாமலை பாடும் பாடலுடன் ஆரம்பமாகும் கண்ணனின் இசை நிகழ்ச்சிகள் என்றும் இனிமையானவை. இந்நாளையோல் இலத்திரணியல் தொழில்நுட்ப வசதிகள் இல்லாத காலகட்டத்தில் ‘றெக்கோட்டுக்களை மட்டுமே திரும்பத் திரும்பக் கேட்டு சினிமாப் பாடல்களைப் பாடிய காலம் அது.

இவ்வாறு கண்ணன் கோஷடி என்ற இசைக்குழுவை நடத்திய அதே காலகட்டத்தில் மேடை நாடகங்களுக்கும் பின்னணி இசை வழங்கினார். இவற்றில் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் நாடகங்கள், நாடகக் கலைஞர்கள் S.T. அரசையா, லோகநாதன் ஆகியோர் நடத்திய வண்ணக் கலைவாணர் நாடக மன்ற நாடகங்கள், கலைஞர் R. ஜெகதீசோதியின் அச்சவேலி சிவசக்தி கலையரங்கத்தின் கண்டிராசா, எரிமலை, சிவகங்கை போன்ற சரித்திர நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஆங்காங்கே இசைநிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி வந்த கண்ணன் இசைக்குழு 1965இல் யாழ். தினகரன் விழா மூலம் மிகவும் பிரபல்யானது. தினகரன் விழாவில் நடைபெற்ற புகழ்பூத்த வர்த்தக பவனியில் கலந்து கொண்ட கண்ணன் இசைக்குழு அதில் முதல் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டது. இதன் காரணமாக யாழ். முற்றவெளியில் நடைபெற்ற கலைநிகழ்ச்சிகளின் இறுதி நாளன்று இசைநிகழ்ச்சி நடத்த இவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது. இலட்சக்கணக்கான மக்கள் முன்னிலையில் நடைபெற்ற அந்த நிகழ்ச்சி இவர்களது இசைப்பயணத்தில் ஒரு திருப்புமுனையானது.

இதன் பயனாக கண்ணனின் இசைநிகழ்ச்சிகள் தமிழர்கள் வாழும் வடக்கு, கிழக்கின் முகலை முடுக்கெங்கும் மட்டுமல்லாமல் கொழும்பு, மாத்தளை, புதுளை, நுவரெலியா போன்ற சிங்கள மக்களும் வாழும் பகுதிகள் எல்லாம் நடந்தேறின. சிங்களப்பாடகர்களையும் அவ்வப்போது இவர்கள் இணைத்துக் கொண்டனர்.

1975இல் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தேசிய சேவையில் ஒரு இசை அமைப்பாளராகப் பதவி ஏற்றதைத் தொடர்ந்து அவரது இசை பற்றிய தேடல், ஆற்றல் எல்லாம் வேறு பரிமாணத்தில் அமைந்திருந்தது. அத்துடன் பல கலைஞர்களின் தொடர்புகளும் அவருக்கு ஏற்பட்டன.

இதுவரை காலமும் பழைய சினிமாப் பாடல்களையே திரும்பத் திரும்ப இசைத்து வந்த கண்ணன் அவர்கள் புதிய புதிய மெட்டுக்களில் பல மெல்லிசைப் பாடல்களை இசையமைத்து ஒலிபரப்பினார். இவற்றில் மா. சத்தியமூர்த்தி பாடிய கவிஞர் நீலவாணனின் ‘ஓ...வண்டிக்காரா...’ மற்றும் ‘நீலவொன்று...’ போன்ற பல பாடல்களும் அடங்கும்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச்சேவையில் இயக்குனராக இருந்த நவராஜகுலம் முத்துக்குமாரசாமி அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட ‘தமிழர்களின் பாரம்பரிய இசை’ என்ற இரு பெரும் ஒலித்தட்டுகளின் (Records) தொகுப்பாளராக கண்ணன் பணியாற்றினார். இதில் ஈழத்தமிழர்களின் பாரம்பரிய கலைவடிவங்களான நாட்டுக்கூத்துகள், வி.வி.வைரமுத்து அவர்களின் மயான காண்டம் மற்றும் நாதஸ்வரம், பறை போன்ற வாத்திய இசைகளும் அழகாகத் தொகுக்கப் பட்டிருந்தன.

இந்நாட்களில் கொழும்பில் பிரபலயமாக இருந்த ‘டிம்ஸ்’ வாத்தியக் கலைஞர் நேசம் தியாகராஜாவுடன் இணைந்து Fusion முறையில் அமைந்த இரு மணி நேர இசை வார்ப்பினை முதன் முறையாக ‘கரகரப்பிரியா’ என்று தலைப்பிட்டு கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் நடத்தினார். இதுவே பின்னாளில் அமுதம் தேனும் இலங்கையின் அனைத்துப் பாகங்களிலும் அரங்கேறிப் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டது. இப்பொழுது அவரது இசைக்குழுவில் பெயர் ‘கண்ணன் - நேசம்’ என்று மாறியிருந்தது. அவர்கள் தவில் நாதஸ்வரம் போன்ற எம்மவர் வாத்தியங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்தினர்.

இதே காலகட்டத்தில் நடன, நாடகத் திரைப்பட கலைஞர்களின் தொடர்புகள் ஏற்பட்டு கதைகளுக்கு ஏற்ப கண்ணன் யாத்த இசை மெட்டுக்கள் பிரமிக்கச் செய்தன. மீண்டும் மீண்டும் மீட்கும்படியாக எல்லோர் மனதை யும் அப்பாடல்கள் அலைத்துக் கொண்டன. நாடகப் பேராசான்களான குழந்தை சண்முகலிங்கம், தாச்சியல், மெளனகுரு, பாலேந்திரா, சிதம்பரநாதன் ஆகியோருடன் இணைந்து இவர் செயற்பட்டார். நாடகங்களுக்கு தாம் எதிர்பார்க்கும் மெட்டுக்களுக்கு மேலானதான இசைவடிவங்களை கண்ணன் அவர்கள் எவ்விதகடினமுமின்றி மிகவும் லாவகமாக அந்தக் கணங்களிலேயே மீட்கும் திறமை படைத்தவர் என்று இவர்களால் புகழப்படுபவர்.

தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் க.பாலேந்திரா மேடையேற்றிய ‘யுகதர்மம்’ நாடகப் பாடல்கள் என்றும் மறக்க முடியாதவை. வாசுதேவன் எழுதிய “வலியவர் போராடப் போராட மெலியவர் இறக்கின்றார்...”, “வலிந்த கால்கள் முன்னே செல்ல...” “ஒரு பயணத்தின் கதையைக் கேட்டீரா...” போன்ற பாடல்களுக்கு கண்ணன் அமைத்த மெட்டுக்கள் நாடகத்தை இன்னொரு கட்டத்துக்கு இட்டுச் சென்றன. இதே போல் ‘முகமில்லாத மனிதர்கள்’ நாடகத்தில் வரும் “போயின போயின பொழுதுகள் போயின...” என்ற பாடலும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவைக்காற்றுக் கழகத்தின் காளசாகரம் நிகழ்ச்சியில் கண்ணனின் மெட்டுக்கள் சாகாவரம் பெற்றவை.

நாடகப் பாடல்களுக்கு மெட்டமைப்பது, நாடகங்களுக்கு இசையமைப்பது என்பதன் நீட்சியாக யாழ். நாடக அரங்கத் கல்லூரி மேடையேற்றிய கோடை, புதியதொருவீடு, பொறுத்தது போதும், சக்தி பிறக்குது, சங்காரம், கூடிவிளையாடு பாப்பா, மண்கமந்தமேனியார் 1 & 11, அன்னை இட்ட தீ, எந்தையும் தாயும், உயிர்த்தெழுந்த மனிதர் கூத்து, மாற்றம், பள்ளி எழுந்திடுவீர், ஆருக்கெடுத்துரைப்பேன் போன்ற புகழ்பெற்ற நாடகங்களுக்கு கண்ணன் இசையமைத்திருந்தார். ‘மண்கமந்தமேனியார்’ பாடல்கள் எல்லாம் தமிழர் உள்ளங்களை உலுக்கியெடுத்த காலத்தின் தேவை கருதிய பாடல்களாகும்.

நாடகங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் நடனக் கலைஞர்கள் சுப்பையா மாஸ்டர், வேல் ஆனந்தன் ஆகியோரின் நாட்டிய நாடகங்களுக்கும் இவர் இசையமைப்பு செய்துள்ளார்.

கொழும்பில் இருந்த காலத்தில், தான் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட முக்கிய கலைஞர்களாக இலங்கையின் முதல் சிங்களப்பட இசையமைப்பாளரான R.முத்துசாமி மற்றும் இசையமைப்பாளர் N.K. ரொக்காமி ஆகியோரைக் குறிப்பிடும் கண்ணன், இவர்களின் தொடர்பு காரணமாக சில ஈழத்துத் தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்கு இசையமைக்கும் வாய்ப்பு கிட்டியதாகச் சொல்கிறார்.

1976இல் அமர்ஜோதி மூவிஸ் தயாரித்த கோமாளிகள் திரைப்படத்துக்கு கண்ணன் இசையமைந்திருந்தார். இப்படத்தில் முத்தழகு – கலாவதி பாடிய “சம்மதமா சொல்லித் தரவா...”, கனகாம்பாள் சதாசிவம் பாடிய “ஏய் மாமா நீயொரு கோமாளியா...”, சுஜாதா அத்தநாயக்கா – முத்தழகு பாடிய “நிலவேனிலே மனவானிலே...” போன்ற இதமான பாடல்கள் இடம்பெற்றிருந்தன.

1978இல் S. இராமநாதனின் இயக்கத்தின் வெளிவந்த ‘ஏமானிகள்’ திரைப்படம், இலங்கையில் முதன் முதல் சினிமாஸ்கோப்பில்

வெளிவந்த தமிழ்ப்படமான N.K.ரகுநாதனின் ‘தெய்வம் தந்த வீடு’ மற்றும் திரைக்கு விரை ‘எனக்கென்று ஒரு உலகம்’ ஆகிய திரைப்படங்களுக்கும் இவர் இசையமைத்தார். இவற்றில் ஸ்ரீனிவாசியானந்தன் பாடிய “வா இந்தப்பக்கம்...”, கலாவதி – முத்தழகு பாடிய “வான் நிலவில் தோரணம்...” மற்றும் N.K. பத்மநாதனின் நாதஸ்வர இசையுடன் கிருஷ்ணமூர்த்தி பாடிய “நாதம் கேட்குதடி...” என்ற ‘தெய்வம் தந்த வீடு’ படத்தின் ஆரம்பப் பாடல் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. ‘தெய்வம் தந்த வீடு’ படத்தில் தவில் வித்துவானாக கண்ணன் அவர்கள் நடித்துமிருந்தார்.

ஈழத்துப் பொப்பிசையைப் பொறுத்தவரை கண்ணன் ஜவாஹர் அவர்களுடன் இணைந்து இசையமைத்து அமுதன் அண்ணாமலை பாடிய “ஓ ஷீலா.. ஓ...சாந்தி...”, “யாழ் ரெயில் ஓடுது...”, “அடுத்தவீட்டுக் கல்யாணிக்குக் கல்யாணம்...”, “ஆசைமுகமொன்று...” ஆகிய பொப் பாடல்கள் புகழ்பெற்றவை.

கண்ணன் இசையமைத்த பாடல்களில் வர்ண ராமேஸ்வரன் பாடிய ‘நல்லை முருகன் பாடல்கள்’, பொன். சுந்தரலிங்கம் பாடிய ‘பன்னிரு திருமுறைகள்’, பருத்தித்துறை முத்த விநாயகர் ஆலயப் பாடல், முல்லைத்தீவு கிருஷ்ணர் ஆலயப் பாடல் போன்ற பல இசைத்தட்டுகள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. மண்ணின் பாடல்கள் தனியானவை.

இவ்வாறு தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் இசைக்காகவே அர்ப்பணித்த கண்ணன் அவர்கள் பேராசிரியர் தயாரத்தைய அயன்மையுடன், அரசு அதிபர் வேர்ணன் முயசேகரா, இசைப்புலவர் ந. சண்முகரத்தினம், வீரமணி ஐயர் போன்ற பெரியோர்களாலும், லயன்ஸ் கழகம், நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாரச்சி மாநாடு, சதேச மட்ட கலாச்சார விழா,

யாழ் சம்பந்தரிசியார் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் ஆகிய அமைப்புக்களாலும் கௌரவிக்கப்பட்டவர். மேலும் இலங்கை இந்து கலாச்சார சபையின் ‘கலாபூஷணம்’ விருது, தமிழிலக்கிய விழாவில் அளிக்கப்பட்ட கௌரவ ஆளுநர் விருது, மாமுல் விஷ்ணு பிரிபாலன் சபையின் ‘ஏழிசை வேந்தன்’, வண்ணை நாச்சிமார்கோயில் பரிபாலன் சபையின் ‘இசைப்பரிதி’, யாழ் M.G.R மன்றத்தின் ‘இசை இமையம்’ மற்றும் ‘இசைவாணர்’ போன்ற பல விருதுகள் இவருக்குக் கிடைத்துள்ளன.

ஈழத்தில் கலையைத் தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் நடுகமணி வி.வி.வைரமுத்து போன்ற ஒரு சில கலைஞர்களே. அந்த வரிசையில் இசையையே தனது வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருபவர் எமது உயர் பெரும் கலைஞர் கண்ணன் அவர்கள். இதில் முக்கிய அம்சம் என்னவெனில் நிர்ணயம் செய்யாத நிகழ்ச்சி அல்லது நாடகம் நடத்துபவரின் சூழ்நிலைக்கேற்ப இயங்கி ஆதம் திருப்திக்காக இசையை மீட்பவர் இவர் என்பது இவருடன் சேர்ந்து இயங்கியவர்கள் மட்டுமே அறிந்த விடயம்.

ஈழத்து இடப்பெயர்வு காரணமாக இவரது இசைக்குறிப்புகள், ஆவணங்கள், ஒலி நாடாக்கள் அனைத்தும் தொலைந்து போயின. அவற்றைச் சேகரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுவருகிறார்.

தற்போது தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் கண்ணன் அவர்களின் நான்கு பிள்ளைகளும் அவரைப் போலவே இசைத்துறையில் ஈடுபட்டு சிறப்பாக உள்ளனர்.

ஒரு பொன்விழாக் காலமாக இசையே தன் வாழ்வாக வாழ்ந்து வரும் எங்கள் கலைஞர் கண்ணன் அவர்கள் மீண்டும் எமது மண்ணில் கால்பதித்து ஈழத்து இசைத்துறைக்கு பெருமை சேர்க்க வேண்டும் என்பதும் இதுவரை காலமும் அவர் யாத்த இசை மெட்டுக்கள் யாவும் அவருக்குக் கிடைக்க வேண்டும், அவை எல்லாம் பல தொகுப்புகளாக வெளிவரவேண்டும் என்பதும் எமது விருப்பமும் வேண்டுகலும்.

